

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Zelenky a přísedících Dany Pichové a Lucie Vlasové ve věci žalobce: [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupen JUDr. Petrem Pisarovičem, advokátem se sídlem náměstí T. G. Masaryka 1, 690 02 Břeclav, proti žalované: **SECURITAS ČR s.r.o.**, IČ 43872026, se sídlem Pod Pekárnami 878/2, 190 00 Praha 9 – Vysočany, zastoupené Mgr. Petrem Hájkem, advokátem se sídlem Michalská 4, 412 01 Litoměřice, **o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru** t a k t o :

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhá určení, že okamžité zrušení pracovního poměru dopisem žalované ze dne 6.5.2011 je neplatné, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované k rukám jejího právního zástupce na náhradě nákladů řízení částku ve výši 5.808,- Kč.
- III. Česká republika – Okresní soud v Mostě nemá proti žalované nárok na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Okresního soudu v Břeclavi dne 16.5.2011 žalobu označenou jako „Žaloba o náhradu škody a diskriminaci na pracovišti“. V uvedené žalobě sděluje, že se dne 4.8.2010 obrátil na inspektorát práce ve věci diskriminace na pracovišti, a proč má být po měsíci pracovní neschopnosti přeložen 25 km od svého bydliště. S výsledky šetření inspektorátu práce nebyl spokojen a obrátil se na veřejného ochránce práv. Je přesvědčen, že v práci se ho chtějí zbavit, jeho spoluzaměstnanci četli rasistickou literaturu a měli nemístné poznámky, pro žalobce ponižující odměřování granulí psům, jeho vedoucí nemá rád Romy, začal to dávat najevo – „snižování mzdy a zbavit se mně v zaměstnání tím, že musím být přeložen 25 km od svého bydliště. Vyjadřuje nespokojenost, že byli přijati 3 noví zaměstnanci a on má být přeložen, bylo mu řečeno, jeho dosavadní pracoviště je lukrativní zakázka od Čepa, kde si vybírají lidi podle etnického původu. Proto požádal soud, aby tyto okolnosti prošetřil, protože došlo k diskriminaci na pracovišti nepřiměřeným způsobem, čímž mu zaměstnavatel způsobil psychickou újmu na zdraví a musel vyhledat lékařskou péči. Proto se obrací na soud, aby došlo k

nápravě a nedocházelo k diskriminaci. Dále požádal o přezkoumání jeho výpovědi z pracovního poměru, z kontextu žaloby se podává, že dne [REDAKCE] ukončil pracovní neschopnost a doklad spolu s výpovědí odeslal doporučeným dopisem, žádnou odpověď od zaměstnavatele o zrušení pracovního poměru ale neobdržel, leželo jim to na stole, až po telefonických urgencích se tím, proč mu nebyl zaslán zápočtový list, začal někdo zabývat a dali mu na vědomí, že jeho zaměstnavatelem není RITAS, s.r.o., ale Dora Security a.s. Most a že jeho výpověď nemohou akceptovat., přehazovali si ho z jedné strany do druhé, čímž mu způsobili finanční a psychickou újmu na zdraví a po ustavičném urgování mu byly schopny mu dát výpověď podle § 55 odst. 1 písm. b/ ZP, čímž se ho chtěli zbavit, on že se však ničeho nedopustil, zaměstnavatel ho hrubě obvinil a překvapení bylo, že RITAS s.r.o. je jeho zaměstnavatel a nebyl schopný přijmout jeho výpověď z pracovního poměru.

Po přezkoumání majetkových a dalších poměrů žalobce dospěl Okresní soud v [REDAKCE], že je namístež žalobce v plném rozsahu osvobodit od soudních poplatků a k jeho žádosti mu ustanovil ve věci „žaloby o náhradu škody a diskriminaci na pracovišti“ právního zástupce, JUDr. Petra Pisaroviče, advokáta se sídlem v Břeclavi. Následně žalobce prostřednictvím svého ustanoveného právního zástupce podáním doručeným Okresnímu soudu v [REDAKCE] dne [REDAKCE] opravil označení podané žaloby na žalobu o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru ze dne [REDAKCE]. V uvedeném podání nejprve rekapituluje, že dne [REDAKCE] uzavřel pracovní poměr s firmou B. A. DORA a.s., IČ 25410351 se sídlem v Mostě, jako druh práce byla sjednána ostraha majetku a osob, jako místo výkonu práce [REDAKCE] kraj a nástup do práce od [REDAKCE]. Podle výpisu z obchodního rejstříku byla tato firma vymazána dne 27.11.2007 a na její místo se stejným IČ byla zapsána žalovaná, jež převzala práva a povinnosti z uvedeného pracovního poměru s žalobcem. Tím má žalobce pasivní věcnou legitimaci označené žalované firmy v tomto řízení za založenou. Neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru žalobce spatřuje v důvodech etnických, navíc okamžité zrušení pracovního poměru nevymezuje přesně porušení pracovní kázně a je šikanózního charakteru. Podle žalobce mohl být přeložen k výkonu práce do větší vzdálenosti od svého bydliště jen s jeho souhlasem, když v pracovní smlouvě je jako místo výkonu práce uveden [REDAKCE] kraj, což je samo o sobě pochybné a nekonkrétní.

Žalovaná navrhl, aby žaloba byla zamítnuta. Uvedené stanovisko odůvodnila tím, že uplatněný návrh je nejen nedůvodný, ale že byl uplatněn i značně opožděně. Podáním ze dne [REDAKCE] se žalobce určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru nedomáhal, což se podává nejen z označení tohoto návrhu, ale i z výkladu tohoto podání. Návrh na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru tak byl uplatněn teprve dne [REDAKCE] (datum doručení podání z [REDAKCE]) a tedy po uplynutí lhůty pro podání žaloby podle § 72 zákoníku práce. Žalovaná se pro úplnost vyjádřila i k žalobním tvrzením. Uvedla, že pracovní poměr byl ukončen okamžitým zrušením ze strany žalované, protože žalobce se bez omluvy a přes výzvy žalované v období od [REDAKCE] do [REDAKCE] nedostavil do zaměstnání, přestože jeho pracovní neschopnost již byla ukončena. Takovéto označení důvodu ukončení pracovního poměru je přitom zcela konkrétní a dostatečně určité, navíc žalovaná žalobce na neomluvené absence upozorňovala a vyzývala ho k nástupu do zaměstnání; proto se žalovaná rozhodla pracovní poměr žalobce ukončit. Co se týká údajné diskriminace, žalovaná nebyla schopna se vyjádřit ke konkrétním tvrzením žalobce, kdo mu co kdy řekl, ale odmítla, že by vedoucí zaměstnanci žalované jednali vůči podřízeným zaměstnancům diskriminačně. Kdyby předmětem žaloby mělo být určení, že žalobce byl ze strany žalované diskriminován, nebyl by na takovém určení naléhavý právní zájem a z tohoto důvodu by bylo namístež žalobu rovněž zamítnout.

Okresním soudem v Břeclavi usnesením vysloven souhlas s tím, aby na místo stávajícího žalovaného vstoupila do řízení společnost SECURITAS ČR, s.r.o. (výrok I.) a vyslovena místní nepříslušnost Okresního soudu v Břeclavi s tím, že věc bude postoupena Okresnímu soudu v Mostě jako soudu místně příslušnému (výrok II.). Proti výroku II. tohoto usnesení podal žalobce odvolání, ve kterém vyjádřil nesouhlas, aby věc byla projednávána před Okresním soudem v Mostě, a přání, aby věc byla projednávána v Brně nebo v Břeclavi; soudem druhého stupně bylo usnesení v napadeném výroku potvrzeno. Současně se shora uvedeným odvoláním žalobce požádal soud o odvolání ustanoveného zástupce s tím, že žaloba byla „zvrácena“ a nedoplněny požadavky, žalobce žádal o ušlou mzdu a v tom mu zástupce nevyhověl. Požádal o ustanovení nového právního zástupce „k této žalobě - náhrada škody a diskriminace na pracovišti“, této žádosti nebylo vyhověno. Následně poté, co mu byla věc reálně (včetně zaslání spisu) postoupena, činil Okresní soud v Mostě kroky k tomu, aby věc z důvodu vhodnosti byla postoupena k projednání soudu bližšímu bydlišti žalobce i jím uváděných svědků, v konečné fázi s ohledem na rozdílná stanoviska účastníků Městskému soudu v Brně; věc s tímto návrhem byla předložena Nejvyššímu soudu ČR a uvedeným soudem věc Městskému soudu v Brně přikázána nebyla. Poté, co Okresní soud v Mostě (dále jen soud) s ohledem na dále uvedené závěry, na které odkazuje, podle § 95 občanského soudního řádu (dále jen OSŘ) připustil změnu žaloby, tím bylo žalobci avizováno, že soud nárok zanikající uplynutím lhůty dle § 72 zákoníku práce (k čemuž se přihlíží i bez námítky účastníka řízení) uplatněný podáním ze dne [REDAKCE] považuje za nově uplatněný. Soud pak vyzval účastníky k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby ve věci bylo soudem rozhodnuto bez nařízení jednání s tím že nevyjádří-li se ve lhůtě 7 dnů od doručení výzvy, bude soud předpokládat, že s takovým postupem souhlasí (§ 101 odst. 4 OSŘ). Protože se účastníci v této lhůtě nevyjádřili, má soud jejich souhlas za daný a ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Soud má především za zjištěné, když ani mezi účastníky to není sporným, že mezi žalobcem a společností B.A.DORA a.s. IČ 25410351 se sídlem v Mostě na základě pracovní smlouvy z [REDAKCE] vznikl (a k datu okamžitého zrušení byť s jinou osobou na straně zaměstnavatele trval) pracovní poměr se sjednaným druhem práce „ostraha majetku a osob“ se sjednaným místem výkonu práce [REDAKCE] kraj a dnem nástupu do práce [REDAKCE]. Od 27.11.2007 byla obchodní firma zaměstnavatele změněna na DORA Security a.s., společnost DORA Security a.s. byla ke dni 1.1.2013 (rozhodné datum fúze) vymazána z obchodního rejstříku s tím, že zanikla fúzí sloučením s nástupnickou společností SECURITAS ČR s.r.o., která se tím stala žalobcovým zaměstnavatelem (*pracovní smlouva, výpis z OR, usnesení MěS v Praze*). Soud má dále za zjištěné, že žalobce, jak vyplývá i ze žaloby, dal *společnosti SECURITAS ČR s.r.o.* výpověď z pracovního poměru, která byla této společnosti doručena dne [REDAKCE]; uvedená společnost mu odpověděla, že výpověď nemůže akceptovat, protože žalobce není jejím zaměstnancem (*výpověď, dopis žalované žalobci z [REDAKCE]*). Dne [REDAKCE] byl žalobci doručen dopis společnosti DORA Security a.s. ze dne [REDAKCE], jehož obsahem je okamžité zrušení pracovního poměru žalobce podle § 55 odst.1 písm. b/ zákoníku práce. Jako skutkové vymezení důvodu vedoucího k okamžitému zrušení pracovního poměru je uvedeno, že od [REDAKCE], kdy žalobci byla ukončena pracovní neschopnost, do dnešního dne nenastoupil do zaměstnání a to bez řádné omluvy ani po několika výzvách. Uvedená nepřítomnost je kvalifikována jako neomluvená absence, kterou zaměstnavatel považuje za porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k žalobcem vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem (*okamžité zrušení pracovního poměru, dopis žalobce firmě DORA Security a.s.*).

Provádění jiných důkazů soud shledal za nadbytečné, když ke zjištění skutkového stavu jako základu pro dále uvedené právní závěry bylo provedení důkazů shora uvedených dostačující.

Takto zjištěný skutkový stav soud právně kvalifikoval – při užití zákoníku práce č. 262/2006 Sb. (dále jen ZP) a občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. (dále jen OZ) účinných v roce 2011, kdy mělo dojít k okamžitému zrušení pracovního poměru. Podle § 72 ZP neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, okamžitým zrušením, zrušením ve zkušební době nebo dohodou může jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec uplatnit u soudu nejpozději ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr skončit tímto rozvázáním. Uvedená lhůta je lhůtou hmotněprávní a propadnou, jejím uplynutím právo na určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru zanikne, k čemuž musí soud přihlídnout, i když to účastník řízení nenamítne (§ 330 ZP); v roce 2011 se její počítání řídilo ustanovením § 122 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. Jak vyplývá ze shora uvedených skutkových zjištění, okamžité zrušení pracovního poměru dopisem ze dne [REDAKCE] bylo doručeno žalobci dne [REDAKCE], lhůta k uplatnění neplatnosti tohoto právního úkonu tak uplynula dnem [REDAKCE].

Je pravda, že „žaloba o náhradu škody a diskriminaci na pracovišti“ ze dne [REDAKCE] byla doručena soudu dne [REDAKCE], tedy z hlediska lhůty uvedené v § 72 ZP včas. Uvedenou žalobu však jako žalobu o určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru dopisem žalované označit nelze. Uvedená žaloba se skládá ze dvou částí, každá byla podepsána dne [REDAKCE]. Jak z obsahu první části žaloby vyplývá, žalobce se domáhá prošetření okolností jeho diskriminace na pracovišti nepřiměřeným způsobem - četba rasistické literatury, odměřování granulí psům, snižování mzdy, přeložení na jiné pracoviště, čímž mu byla způsobena psychická újma a musel vyhledat lékařskou pomoc, proto se obrací na soud, aby došlo k nápravě a nedocházelo k diskriminaci. Druhá část žaloby je nadepsána tak, že žalobce se domáhá přezkoumání jeho výpovědi z pracovního poměru, tedy té, kterou dal zaměstnavateli on sám; na tuto výpověď žalovaná nereagovala, „leželo jim to na stole“ a až po urgencích, proč mu nebyl zaslán zápočtový list, mu [REDAKCE] mu bylo sděleno, že výpověď nemůže být akceptována a po ustavičném urgování mu nakonec byli schopni udělit výpověď z pracovního poměru podle § 55 odst. 1 písm. b/, ač se ničeho nedopustil, a že ho zaměstnavatel hrubě obvinil, že překvapení bylo, že RITAS s.r.o. je jeho zaměstnavatel a nebyl schopný přijmout výpověď z pracovního poměru. O jako náhradu škody žalobci jde, z obsahu žádné části nevyplývá, zmiňuje se však o psychické újmě. V podání se tak žalobce sice o okamžitém zrušení pracovního poměru zmiňuje, o jeho přezkoumání však nežádá a konstatuje ho v kontextu dalších tvrzených nekorektních jednání žalované. Žalobce se tak domáhá přezkoumání a odstranění diskriminace, která proti němu měla být na pracovišti uplatňována, a přezkoumání okolností nepřijetí výpovědi, kterou on sám dal; ze souhrnného označení žaloby lze dovodit, že se domáhá i nespecifikované náhrady škody. Proto, pokud žalobce podáním doručeným soudu dne [REDAKCE] uplatňuje neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru ze dne [REDAKCE], nejde o pouhou opravu označení žaloby nebo opravu (doplnění) žaloby samé, ale o uplatnění nároku žalobou doručenou dne [REDAKCE] neuplatněného (viz též nesouhlas žalobce s doplněním žaloby doručený soudu dne [REDAKCE], kde žalobce označuje žalobu jako zvrácenou a setrvává na tom, že jde o žalobu o náhradu škody a diskriminaci na pracovišti). Nárok tak byl uplatněn po roce od uplynutí lhůty k jeho uplatnění vyhrazené a nezbylo, než žalobu zamítnout (výrok I.).

Výrok II. je důsledkem skutečnosti, že ve sporu byla plně úspěšná žalovaná (§ 142 odst. 1 OSŘ). Náklady řízení představují: odměna advokáta za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč dle § 1 odst. 2, § 6 odst. 1, § 7 bodu 5., § 8 odst. 1, § 9 odst. 3, § 11 odst. 1 písm. a/, d/ (za převzetí a přípravu

zastoupení a sepis vyjádření) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31.12.2012, dále 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 11, 13 vyhl.č. 177/1996 Sb., 21% DPH k součtu předchozích částek (§ 137 odst. 1, 3 OSŘ), když zástupce žalovaná prokázal, že je plátcem DPH.. Náklady bylo uloženo zaplatit k rukám žalobcova zástupce (§ 149 odst. 1 OSŘ). Pokud se soud zabýval možností aplikace § 150 OSŘ, vzal v úvahu, že náklady sporu nedosahují ani bagatelní výše (§ 202 odst. 2 OSŘ), dále soud vzal v úvahu majetkové poměry žalobce, který je spoluvlastníkem pozemku s rodinným domem a automobilem; žádné důvody pro aplikaci § 150 OSŘ (jako postup mimořádný) nevyplývají ani z okolností sporu.

Výrok III. je důsledkem toho, že žalovaná měla ve věci plný úspěch (§ 148 OSŘ, § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích a contr.)

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Nebude-li rozsudkem uložená povinnost dobrovolně povinným dobrovolně splněna, lze se její splnění domáhat formou výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

V Mostě dne 19. prosince 2014

JUDr. Jiří Zelenka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Kubínová